

Abstrakt

Bakalářská práce si klade za cíl popsat postupy a možné motivace vytváření fikčních krajin autory Devětsilu ve 20. letech 20. století. Zaměří se zejména na krajiny, které užitím vlastních jmen míst náležejících do sféry aktuálního světa (např. Paříž, Praha, New York, Rusko, Jáva, Itálie apod.) tematizují vztah mezi ním a fikční krajinou jakožto jeho variantou. U jednotlivých krajin situovaných na různá místa sleduje, co je selektováno jako jejich zástupné znaky a co je naopak potlačováno, jak tato selekce znaků i jejich významů ovlivňuje výsledné obrazy krajin, jak jsou tyto znaky kombinovány v rámci jedné krajiny i napříč jimi a jak se v důsledku toho proměňují jejich obrazy. Na základě jejich srovnání pak pozoruje, co mají krajiny společného, jak se navzájem ovlivňují a sbližují, jak se vyvíjí preference různých z nich v průběhu desetiletí a jaký mají vztah ke krajině situované jako pražská či domácí. Tyto poznatky vztahuje k estetickým i ideologickým tendencím poetismu a také k dobovému postoji k cestování, vztahu k časoprostoru a orientaci v něm.

Klíčová slova

poetismus, reprezentace, exotismus, exotická krajina, městská krajina, vlastní jména míst